

raadet, givet et bekræftende Svar; men der er Intet senere paafulgt i denne Retning, og altsaa er det at antage, at Bestyrelsescommissionen ikke har seet sig istand til at overvinde de Vanskeligheder, der vare forbundne med de Betingelser, der herfra vare stillede. Jeg har imidlertid ikke troet, at det vilde være muligt fra den herværende Regjerings Side at stille mindre strenge Betingelser, end jeg har udviklet. Forøvrigt maa jeg antage, at Bestyrelsescommissionen, uagtet den danske Regjering ikke, saa gjerne, den end har villet, viser en fuldkommen Reciprocitet imod Slesvig, dog ikke har taget den Bestemmelse tilbage, hvormed den strax begynder at aabne Slesvig for danske Fabrikata. Det er vistnok ikke ganske Ret og Skjel, der gjøres de slesvigiske Fabrikanter, da disse have mindre Ret i Danmark end de Danske i Slesvig; men jeg maa i denne Henseende for det Første bede det ærede Thing at bemærke, hvorledes Forholdene foreligge i deres Heelhed, og jeg haaber da, at den Slutning deraf vil udledes, at den danske Regjering ikke godt har kunnet handle anderledes, end den har gjort; fremdeles maa jeg tillade mig at bemærke, at der forholdsvis indføres langt mindre af danske Fabrikata til Slesvig, end omvendt fra Slesvig til Danmark; og endelig, selv om Bestyrelsescommissionen havde villet af den danske Regjerings Beslutning tage Anledning til at tage sin Foranstaltning tilbage, vilde dette dog neppe være den muligt, thi den maatte da etablere et fuldstændigt Goldopsyn imellem Slesvig og Danmark, da man jo naturligtvis ikke vilde kunne vente, at den danske Regjering skulde anvende det danske Grændsetoldopsyn i Jylland til at passe paa, at ingen danske Fabrikata indføres i Slesvig.

M. P. Brunn: Efter den høitærede Finanzministers Uttringer maa det vel antages, at den Begunstigelse, der maatte gives, ikke alene skulde strække sig til enkelte Tilfælde eller enkelte Personer, men ogsaa til de Tilfælde, hvor den kunde anvendes paa hele Byer eller hele Districter. Dette forekommer mig vel ikke at være ganske klart af selve Udcastet; men efter hvad den høitagede Finanzminister nys yttrede, maa det vil ligefrem følge deraf. Jeg har nærmest i Tanke Muligheden af, at en enkelt

By, f. Ex. Flensborg eller Sønderborg, for at opnaa den tidligere Forbindelse med Kongeriget, kunde see sig istand til ved Bestyrelsescommissionens Foranstaltning at træde i samme Forhold til Kongeriget, som tidligere, ved at sondre sig fra det øvrige Hertugdømme eller rettere fra Holsteen. Om Sligt er muligt, skal jeg ikke paatage mig at afgjøre; at det er vanskeligt, kan jeg vel indsee; men dersom det var muligt, vilde jeg ansee det for meget ønskeligt.

S. P. Hansen: Efter de Dplysninger, som den høitagede Finanzminister har meddeelt os, kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at Befolkningen i Slesvig er meget uheldigt stillet ligeoverfor Kongeriget derved, at de hidtil gjældende Bestemmelser om Samsærfelsen mellem Kongeriget og Slesvig skulle være urørte eller blive ved at være gjældende, hvorimod Samsærfelsen fra Slesvig til Kongeriget er bleven underkastet de Indskrænkninger, som Placaten af 1848 har fastsat. Jeg erkender imidlertid fuldkomment efter de Dplysninger, som den høitagede Finanzminister har meddeelt om de vanskelige Forhold, som for Tiden finde Sted i Slesvig, hvorved den danske Regjering ikke kan skaffe de behørigte Garantier for at tilstede den almindelige Indførsel fra Slesvig, at der er en bydende Nødvendighed for den danske Regjering, for ikke for Tiden at ophæve det Forbud, som i 1848 blev iværksat med Hensyn til Indførsel fra Hertugdømmerne. Men, om det ogsaa maa erkendes, at saadan bydende Nødvendighed er tilstede, og Thinget derfor maatte finde sig foranlediget til at erklære sig for den i § 1 indeholdte Bestemmelse, saa har jeg dog desuagtet nogen Betænkelighed ved, om ogsaa den Bestemmelse, som findes i § 2, skulde være tilraadelig. Den gaaer nemlig ligefrem ud paa et Bevillingssystem, nemlig, at det skulde være Regjeringen tilladt under visse Omstændigheder, som maatte beroe paa dens egen Afgjørelse, at tilstaae en Undtagelse fra den i § 1 indeholdte Bestemmelse. Jeg skal kun tillade mig at bemærke, at jeg ingenlunde gaaer ind paa de forskellige Paragrapher eller vil underkaste dem nogen særegen Behandling, men det forekommer mig, at der ligge 2 Principer til Grund for denne Lov i § 1 det For-